

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد
بدین بوم وېر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دھیم
از آن به که کشور به دشمن دھیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Ideological

مسائل آیدنولوژیک

ع. مؤمن زاده – کابل
۲۹ دسمبر ۲۰۱۳

بیانات یک ملا

من معتقدم که انسان در خواص حیوانی خود از هیچ حیوانی کمبودی ندارد، بلکه در خواب و خور و شهوات نسبت به سائر حیوانات برتری هم دارد. زیرا از نگاه بیولوژی کاملتر و سالمتر از دیگر حیوانات است. بعضی از حیوانات در یکی از حواس خمسۀ مشخص برتری دارند، مثلاً سگ در حس شامه و اسپ در حس سامعه، اما خواص حیوانی انسان در مجموع امتیاز و برتری خاص خود را دارد. انسانها از تفریح و گشت و گذار، از معاشرت با همجنسان لذت میبرند، در موقع معین خواب و استراحت میکنند، از خورد و نوش خود حظ و لذت میبرند. مخصوصاً ما یک قشری در بین خود داریم که بنام ملا یا مدعیان دین در رأس طبقۀ ناآگاه و خوش باور ما قرار دارند که در تمام لذاندی که در فوق ذکر شد، نسبت به دیگران افراط میکنند. گویند از یکی از ملاصاحبان پرسیده شد: ملاصاحب چه وقت باید به خوردن خاتمه داده شود؟ در جواب گفت:

آن زمانی که دهن آنقدر باز بماند که طیور با متقار بتوانند از حلقوم شخص چیزی بگیرند و بخورند. ملای دیگری گفت:

باید معده آنقدر از مواد خوراکه پر شود و ورم کند که هرگاه شخص رو به دل خوابانده شود و شخص دیگری به پای و یا دستش ضربه کوچکی وارد کند، مثل لاتو به دور خود بچرخد.

اکنون منظور من این است که هرگاه یکی ازین ملاها را با این اشتهای قوی که در خوردن دارند، از خوردن او ممانعت کنیم و یا عمل تخنیکیی انجام دهیم، که برای همیشه ازین اشتها و خوردن محروم باشد، آیا در حق او مرحمت و شفقت کرده به او یک امتیاز داده ایم و یا به حال

او جفا کرده ایم؟ نه شخص ملا که به پر خوری شهرت دارد، بلکه هرکس دیگری که هم باشد برای بقای زندگی و برای لذت بردن از خوراک باید سه وقت غذا بخورد و حظ ببرد. اگر ما این حظ و لذت را از او بگیریم در حق او جفا کرده و حس ذائقه و لذتش را ناقص و ناتوان و فلج کرده ایم.

ملائی طبق معمول با ریش و دستار و عبا و قبا در یکی از مساجد ولایت بلخ در جمعی از اهالی به موعظه پرداخت، هر جفنگ گوئی که در چانته داشت کرد و در اخیر چنین درافشانی نمود:

« زمانی پیغمبر اکرم در جائی برای دفع حاجت دور خوردند «به یک گوشه ای رفتند، صحابه ای به اسم ... به دقت متوجه بود و آن مکان را زیر نظر داشت. وقتی حضرت پیغمبر باز آمدند آن صحابه به همان مکان رفت. بوی خوشی فضاء را پیچانیده بود. و این بوی خوش از بول مطهر حضرت پیغمبر ساطع میشد. پس آن شخص مقداری از آن را تناول کرد و دوباره نزد رسول اکرم ظاهر شد. پیغمبر فرمودند کجا بودی، او گفت رفتم و مقداری از خوشبوئی شما را تناول کردم و این ملا واعظ ادامه داد که حدیث صحیح مبتنی بر این است که حضرت پیغمبر فرمود: جائی که خوشبوئی ما رفته و جائی که بول ما رفته آن شخص هیچ گاهی گرسنه نخواهد شد و همان بود که آن شخص تا که عمر داشت هیچگاهی گرسنه نشد.»

ویدیو کست این ملا واعظ شام یکشنبه ۵ فبروری ۲۰۱۲ در شبکه جهانی تلویزیون آریانا - افغانستان از پروگرام سجیه جان کامرانی برنامه ساز موفق، پخش شد. این ملا با ریش تار تار و قیافه بی وقار دست در هوا میثوراند و متواتر سبحان الله سبحان الله میگفت و چنان پرحرارت بود که گوئی زمین و زمان را به لرزه می آورد. و جم غفیری از اهالی گفتار او را میشنیدند. بعد از شنیدن این مقال و مشاهده ویدیوکست مستند انتظار داشتیم با گفتار و حرکات بدین وقاحت این ملا از طرف عالمان دین و یا والی خودمختار و پر قدرت ولایت عطا محمد نور که خود "افتخار" عضویت حزب جمعیت اسلامی را نیز دارد، به مثلی که به سائر حرکات به مقابل دین و پیغمبر ولو جزئی هم باشد، جزا داده میشود جزا داده شود و این ملای احمق در محاکم دینی محاکمه شود که نشد. بلکه طرفداران این نوع خرافات پرستی به سجیه جان کامرانی اعتراض هم کردند، که چرا این ویدیو کست را که حماقت یکی از ملاها را افشاء میکند به نمایش گذاشته است؟ متعاقباً باری این ویدیو کست در پروگرام جناب شفیع عیار دیده شد و امروز ۲۷ دسمبر، تصویر خیالی این ملا در حال نوشیدن ادرار «اما بشکل بهتر؛ یعنی از ظرف شربتخوری» در پورتال آزادگان، «افغانستان آزاد - آزاد افغانستان»، در پایان مقاله جامع و پرمحتوای جناب آزاد. ل به مشاهده رسید.

سؤال من درین است: بالفرض که گفته این عالم دین تماماً صحیح باشد، فقط این جواب را بمن بدهند که سیر نکه داشتن یک نفر مادام العمر و محروم ساختن از خورد و نوش در حق او لطف و مهربانی و دادن امتیاز است و یا ظلم و جفای بیرون از حد قیاس؟؟؟
به امید بیرون برآمدن جامعه ما از این تاریکی مدهش که اطراف ما را فرا گرفته است!!!